

Narracja – perspektywa interdyscyplinarna

Szanowni Państwo,

rozważania dotyczące „narracji” prowadzone są już od czasów starożytnych. Pojęcie to przewija się przez całe dzieje namysłu nad ludzką egzystencją i jej sensem. Roland Barthes (1966) twierdził, że narracja towarzyszy człowiekowi od zawsze, była i jest z nim wszędzie – obecna w mitach, legendach, baśniach, bajkach, powieściach, dramatach, filmach, komiksach, rozmowach. Po prostu jest, podobnie jak samo życie. Słowa Barthes’a stanowiły jeden z impulsów, który przyczynił się do rozwoju trendu obserwowanego w myśli humanistycznej, do swoistej „erupcji zainteresowania narracją” (Kreiwirth, 2000). W obrębie poszczególnych dyscyplin zainteresowanie to wzrastało w różnych momentach historycznych, pojawiało się w odmiennych środowiskach i rozwijało na podstawie rozmaitych teoretycznych debat.

Inicjując dyskusję dotyczącą wartości badań narracyjnych, postawiliśmy pytania: Co wnoszą badania narracyjne do dyscyplin i dziedzin, w obrębie których są prowadzone? Czy istnieje możliwość stworzenia „protokołu zbieżności” interdyscyplinarnej, który uzasadniałby powszechność użycia tego terminu? Jakie ryzyko niesie ze sobą współczesna „tyrania narracji”? Jaka przyszłość czeka badania narracyjne? W jaki sposób badania narracyjne mogą się przyczyniać do lepszego zrozumienia i poprawy funkcjonowania człowieka?

Oddając w Państwa ręce nowy numer „Horyzontów Wychowania”, zachęcamy do lektury tekstów, które dzięki wielości głosów pozwalają wybrzmieć narracyjnej złożoności ludzkiego życia.

Autorzy artykułów opublikowanych w numerze pokazują, jak potężnym narzędziem staje się narracja w ręku wytrawnych polityków, zachęcają do głębokiego namysłu nad filozoficzną koncepcją jaźni w kontekście narracji, prowadzą rozważania na temat narracji biograficznych, umożliwiają zapoznanie się z psychologicznymi opracowaniami, pokazującymi rozwój umiejętności opowiadania i znaczenie tego rozwoju dla dobrostanu jednostki, przedstawiają ilustrację profesjonalnej pracy z tekstami narracyjnymi i wreszcie pokazują miejsce narracji w kontekście badań pedagogicznych, omawiają niezwykle współczesne zjawiska związane z funkcjonowaniem rodziny oraz sygnalizują praktyczne zastosowanie konstruktów narracji w działaniach pedagogicznych. Nieco przekornie zbiór tekstów zamyka opracowanie stawiające pod znakiem zapytania niektóre z przyjętych założeń dotyczących „narracji”.

Horizonty Wychowania

W imieniu całej Redakcji zachęcam Państwa do lektury, mając nadzieję, że numer, który trzymają Państwo w ręku, dostarczy wielu intelektualnych przeżyć.

Irmina Rostek
redaktor tematyczny

BIBLIOGRAFIA

- Barthes, R. (1966/1968). Wstęp do analizy strukturalnej opowiadań. *Pamiętnik Literacki*, 4.
Kreiwirth, M. (2000). Merely Telling Stories? Narrative and Knowledge in the Human Sciences. *Poetics Today*, 21, 293-318.